

J O V E N T U T

Periòdic Infantil + + Surt cada 15 dies

PREU: 15 cèntims

REDACCIÓ: Col·legi Empordanès

ANY I

Figueres, 5 d'Abril de 1934.

NÚM. 2

L'epopeia del "Cuatro Vientos"

D'ençà que el món és món, els nois han mostrat sempre predilecció per un ofici determinat, ja perquè aquest és més arriscat, ja perquè està més a l'abast dels seus mitjans d'execució. Ara fa uns quatre anys, aquesta mena de predilecció la disfrutaven els xòfers. L'home que menava un cotxe era considerat pels infants com un semi-déu. Avui per avui es disputen el favor infantil, —de nois grans ja— els aviadors i els jugadors de fútbol.

I és que, evidentment, per més seguretats que hi hagi en l'aparell, l'home que s'arrisca amb una màquina a volar per aquí dalt necessita tenir un valor extraordinari, un temperament d'heroi. Perquè, doncs, no parlar avui —amb motiu d'haver-se celebrat el seu homenatge a la nostra ciutat,— d'un super heroi en mig d'aquests herois, d'un home conegut per tota Espanya, d'un fill de Figueres, d'En Joaquim Collar?

Una matinada de juny de l'any 33, un avió amb motor brunzent, s'aixecava en l'espai rumb a l'Havana. A dins l'avió dos homes feien adéu amb les mans als mecànics i als pocs amics que havien anat a despedir-los. Un, el més jove, somreia amb

cara de dicidit, l'altre, un xic calb, pilotava l'aparell amb mà ferma. Eren simplement dos homes que anaven a jugar-se la vida per tal que el nom d'Espanya, el pavelló de l'aviació espanyola, fos posat més alt i se la jugaven sense cap mena de fanfarroneria, sense que ningú, —apart els amics que anaren a acomiadar-los— hagués sabut que dos espanyols anaven a travessar l'Atlàntic per la part més ampla.

L'aparell, l'avió que havia de portar-los a la mort o a la glòria, s'anomenava «Cuatro Vientos» i els dos intrèpids passatgers es deien Joaquim Collar i Marian Barبران.

Aquests tres noms foren coneguts per tothom ben aviat, doncs la premsa espanyola i l'estrangera anaven plenes de biografies dels dos aviadors.

Era just que hom els homenatgés tant: havien lluitat i havien triomfat.

Hom els festejava per tot arreu on anaven tot i no ésser terra espanyola. Eren admirats, els periodistes els buscaven, i tot Espanya parlava d'ells. I de sobte, quan ningú l'esperava, vingué la fatal notícia.

L'absurda notícia. Els dos vencedors de l'immens Atlàntic havien estat vençuts pel golf de Mèxic. Els que no es perderen volant per l'Oceà caigueren volant per un simple golf.

No es perdé per això l'esperança. S'organitzaren expedicions, exèrcits enters sortiren en busca dels dos herois, però al cap i a la fi els dos coratjosos passatgers no es trobaren. I avui encara és l'hora que han de trobar-se, malgrat que molts cors espanyols respirarien amb alegria si un dia el periòdic vingüés amb la notícia de què havien estat trobats...

I bé, nosaltres creiem que les gestes dels homes que han fet quelcom de bó per la seva pàtria han de posar-se com a exemple per als homes de demà, que som nosaltres, i per això l'article frontal del nostre segon n.º, ha estat dedicat a aquests dos aviadors il·lustres que passaran a la Història senyalats amb pedra blanca. Tant de bó que aquests exemples fossin aprofitats i que en les generacions futures hi haguessin homes amb tant de coratge com el que tenien aquests dos vencedors de l'Atlàntic!

J. PALLAC

Peret el CAMPANER

Vaig a estudi, avui si que hi aniré, es deia en Peret tot passant per la vorera i seguint el camí de l'escola. Però, com sempre, a l'arribar al Passeig-Nou —ah! aquest Passeig Nou que sempre li feia fer campana!— en Peret s'aturà, reflexionà un minut i trencà cap al Parc amb les mans a la butxaca, una cançó als llavis i uns pensaments que li bullien pel cervell: —Per un dia, no dirà pas res el mestre.

En Peret ja era lluny, quan s'aturà al passatge més interessant del seu cant i fixà els ulls en una cosa que li prenia l'atenció: una abella anava de flor en flor, s'aturava ara a una clavellina, ara a una rosa, i mai no s'estava quieta. En Peret pensà: —Caram, heus ací una que té ganes de jugar. Que bé que aniria jugar una estoneta «a cuit» amb ella. Deixa-me-li dir:— Ai, abelleta, jo m'estic avorrint com un musol. Vols jugar un xic amb mi?

—Au, au, li respongué l'abella, ja te'n pots anar. Que no veus què faix?

—Si, jugues.

—Jugo; com es coneix que ets un campaner, estic xuclant el nèctar de les flors, i si em distregués gaire tu no podries menjar mel. Així, doncs, ja estàs marxant.

—Si que te raó, pensava en Peret tot anant-se'n— val mes que treballi i que jo pugui menjar mel.— Adéu, abella.

Però l'abella ja qui sap on era.

—En Peret ja tórnava xiular quan veié una oreneta que feia uns vols planejats, capriciosos. Ara anava cap aquí; tot d'un cop girava i se n'anava cap a l'altre cantó. Vet ací una que per fer les carreres m'aniria «al pelo» pensà en Peret.

—Tu, oreneta que jugues volant, vols jugar amb mi?

—Estàs d'orgues tu, nano, ¿et penses que jugo? Estic arplegant mosquits per als meus filllets. I au, vinga, ja te'n pots anar, que me'ls espantes.

—Ai, noi, quina malagradosa, pensava en Peret, mentre se n'anava força decebut.

Però aviat una cosa atragué l'atenció d'en Pere. Un mas es veia allà baix i a la porta del mas un gos d'aquells grossos que feia la migdiada.

—Aquest si que no em dirà pas que no—es digué en Peret mentre s'hi acostava.

Però quan fou a unes quantes passes del gos, aquest s'aixecà empipat perquè el despertava.

Si empipat estava, més ho estigué quan en Peret li digué: vols venir a jugar? Tu faràs d'ase i jo et muntaré.

—Vinga, tocasons, *vago*, poca vergonya, qui t'has cregut que ets, mocós, per venir a empipar a un gos que està complint la seva obligació guardant la casa del seus amos? Apa, ves a complir tu la teva, cap a estudi com te manen els teus pares.

Els últims lladrucs del gos foren de tan enfadat, que en Peret s'arrencà a córrer. Deu tenir raó, el gos, quan diu que haig d'anar a l'escola. Tot-hom treballa menys jo; d'ara endavant faré tots els possibles per a ésser el primer a l'escola i no faré mai més campana. I en Peret, amb tota convicció, posà les mans damunt del pit i ho prometé solemnement.

DIONIS.

La muntanya de Núria

El santuari de Núria esta situat en un dels més bells indrets del Pirineu Català. Es a una altitud de 1.964 metres, al mig d'una vall magnífica. Hi ha esplèndids allotjaments per als turistes que van a visitar-lo.

Abans era difícil d'arribar-hi; però l'any 1931 hi van fer un ferrocarril de cremallera, i ara s'hi pot anar ràpidament i amb tota comoditat.

Tant a l'estiu com a l'hivern hi fan cap molts esportistes. Els es-

ports de neu, sobretot, hi són molt practicats.

L'estiu de l'any de 1931 s'hi reuní la Comissió que va redactar l'Estatut de Catalunya. D'ençà d'aquell fet el santuari de Núria ha esdevingut un lloc històric de grata recordança per als catalans.

Un estudiant de primer curs.

La carta del soldat

Josep, nen de 8 anys, ja sabia llegir correctament. En canvi, Emili, que en tenia 10, amb prou feines sabia les beceroles.

Un dia, la veïna d'Emili el cridà per que li llegís una carta que havia rebut del seu fill que era a fer el servei lluny del poble.

La senyora Joana—que així s'anomenava la mare del soldat—li va dir:

Emili, vols llegir-me aquesta lletra del meu fill?

El noi, avergonyit, va contestar:

—No sé llegir.

La senyora Joana es va posar molt trista, pensant que, de moment, no podria saber el que li deia el seu fill. Repensant-se, però, va dir al noi:

—No fa molt temps que vas a l'escola?

El noi, per tota resposta, va abaixar més el cap i quedà sensiblement confós.

En aquell precís moment la porta s'obrí i aparegué Josep, tot ple d'alegria.

El noi, en saber el que havia passat, va prendre la carta de la senyora i la hi llegí tota de correguda.

La senyora, no poguent amagar l'emoció, prengué el nen en braços i l'emplenà de petons.

Emili, avergonyit, va murmurar: Jo vull ésser igual. Jo vull aprendre de llegir. I així fou. Al cap d'un any llegia correctament, tant o més que Josep.

La constància venç totes les dificultats.

Dolors Canadell.

Del primer "Concurs de Joventut"

Són molts els companys que han respost al nostre primer «Concurs de Joventut», De tots però, els que sobresurten, per la correcció dels treballs, són els dels nostres condeixebles R. Cortada, A. Camps, P. Basil, D. Canadell, M. Carberol, J. Puig i V. Ferrer.. i de tots aquests, el que s'apropa més a la perfecció és el de Joan Puig.

Ho fem constar per a satisfacció d'ells i per a que serveixi d'estímul a tots els companys de l'Escola.

Segon "Concurs de Joventut"

Problema n.º 1

He comprat 26'46 Hl. de vi a 8'35 ptes. el Dl. Després hi he afegit 8'55 Hl. d'aigua i he venut la barreja a 0'75 ptes. el litre ¿Quin benefici he realitzat?

Problema n.º 2

Vaig vendre 246 quarteres, 3 quartans, 6'5 picotins de blat a raó de 40' 25 ptes. l'Hectòlitre. La quantitat cobrada vaig col·locar-la en certa casa de Banca

durant 23 mesos, produint-me un 5 per cent d'interès anual. Podria dir-se'm el benefici que en finalitzar aquest temps vaig obtenir-ne i a quant va ascendir llavors, el meu capital?

El primer problema és per a nois de 9 a 11 anys i el segon per a nois de 11 a 14.

En el n.º vinent farem constar els noms d'aquells amics que els hagin tramès degudament resoltos.

Una sortida al camp

El prop passat dimarts, degut al bon dia, el Sr, Pei ens proposà d'anar a passeig. La proposta fou acollida amb entusiasme i, dit i fet, s'acceptà amb un si general

El Sr. Pei ens digué que a les dues fessim cap a l'escola, ben arreglats, per a sortir a les dues i mitja en punt. A l'esmentada hora l'escola semblava un aixam d'abelles.

Tothom estava content. Hi havia nois que portaven pilotes, altres el corresponent paquet de berenar.

Sortirem passant pels carrers Galan, Rambla i Lasauca. Tothom ens mirava. Al Parc Bosc, els petits es quedaren a jugar, amb la senyora Remei. Els més grans continuarem fins al Castell. Llavors hi hagué la

gran escampadissa i en poca estona s'organitzaren tres o quatre partits de fútbol.

Un grup de nois grans, previ permís del Sr. Director anà a donar la volta al Castell, altres més petits també volgueren voltar el Castell, però aquests el voltaren acompanyats del Sr. Pinsac.

Després d'unes dues hores llargues de jugar, el Sr. Pei donà l'ordre de preparar el retorn; passarem pel Parc a recollir els petits i, en llarga filera, ens dirigirem tots cap a l'escola, passant pels carrers Pep Ventura, Joan Mates, Plaça República, Pt. Macià i Garcia Hernández.

Una bella tarda. No vindria pas malament que aquestes sortides sovintegessin una miqueta més.

JANET

Homes cèlebres. Biografies breus

Lluís Adolf Thiers (va nèixer l'any 1797, i morí l'any 1875), primer President de la República francesa, és un dels personatges més il·lustres Periodista, historiador, hisendista i orador eloqüent, discret, amè i persuasiu, es va oposar tenaçment a la guerra amb Alemanya, i al firmar-se la pau, va salvar a la seva pàtria no res menys que 500 milions de duros i una província entera.

Tot bromejant

Llició d'Aritmètica:

Pregunta el mestre a en Rafelet.
—Anem a veure: Si a la taula hi han cinc mosques i en mato una, quantes ni quedaran?

—Una— contesta en Rafelet.

—Com? Una?

—Si, senyor, la morta.

Drogues, Queviures i Colonials a l'engròs

Francesc Guillamet Naspleda

Despatx: Prat de la Riba, 14 i 16

Telèfon, 51 R.

Dipositari exclusiu de l'acreditat

LLEIXIU CONILL

Els calçats

Canadell

són els millors

Figueres

La Tintoreria del carrer de Vilafant d'en

Ricard Aupi

s'ha traslladat al carrer d'Olot, n.º 12

Màxim de garantia i economia

Esporlives

COPA D'ESPANYA

Aquest campionat ha entrat ja en una situació força interessant. El diumenge dia 25, es jugà la segona eliminatòria. L'Oviedo i l'Ath-bilbaí vanceren el Donòstia i el Saragossa, respectivament, amb prou marge, sembla, per a tenir guanyada la seva eliminatòria. En canvi el Múrcia perdé quasi totes les possibilitats a l'ésser vençut en el seu propi terreny pel València, així mateix l'Ossassuna que perdé davant el Madrid, a Pamplona. Fou una sorpresa insospitada el triomf de l'Hércules davant el Corunya, al camp d'aquest. L'equip d'Alacant està palesant trobar-se en gran forma, i encara pot donar un disgust als equips de «postin» per què els seus braus defensors lluiten amb un entusiasme que mereix totes les lloances. El Betis guanyà l' Sporting, i el Celta— un altre dels equips que està revelant-se— triomfà difícilment erfront l'Espanyol. El sots campió català jugà amb molta cohesió i tàctica, però es veié desbordat pel gran entusiasme que desplegaren els jugadors del Celta. I finalment, contra tots els pronòstics, el Barcelona obtingué un magnífic triomf davant el Sevilla. Aquest equip, que venia precedit d'una justa fama per les seves últimes victòries i pel seu títol de campió de la 2.ª divisió, jugà molt bé en el primer temps, però en la última mitja hora fou desbordat per una violenta reacció de l'equip blau grana que marcà els cinc gols en aqueixa darrera faisó del matx. El conjunt barceloní forní una gran actuació, i tot fa preveure que amb el 5 a 1, té ja guanyada aquesta eliminatòria que es presentava molt problemàtica.

Després de la eliminatòria Portugal-Espanya.

Com tot feia suposar, l'equip nacional eliminà fàcilment el de Por-

tugal; nou a cap a Madrid, i dos a un a Lisboa són dos resultats que es basten per satisfer al més exigent, però a nosaltres encara que ens hagin satisfet no ens han convençut. Es veritat que a Chamartin l'equip espanyol evidencià una gran superioritat; però no més ha mancat que l'equip lusità reaccionés en el matx de Lisboa per que els nostres passesin les de Cain per a poder guanyar per la mínima. I això éssent Portugal una de les nacions més dèbils en materia de futbol. Aquest matx ha demostrat que l'equip nacional no és tan fort com tothom suposava al saber el gran triomf de Madrid. I és que el Sr. Garcia Salazar ha format el millor equip espanyol d'individualitats, però no el millor conjunt nacional, que és molt distint A l'estranger els seleccionadors s'inclinen per la fórmula de fer l'equip a base d'un club com s'ha verificat a Austria, Suïssa, etc. i el Sr. Salazar fa tot el contrari. Indiscutiblement l'Athlètic de Bilbao és l'equip que demostra més cohesió i conjunt en la present temporada, doncs bé, el nostre seleccionador quasi prescindeix d'ell. Selecciona a Gorostiça i Cilaurren deixant de banda a Roberto, Chirri, Muguerza, etc. Vosaltres podreu dir que cada seleccionador ho fa segons el seu criteri, però el resultat de Lisboa no és gaire afalagador per l'equip espanyol, i en canvi la victòria darrera de Suïssa damunt França a Paris per 3 a 0, i el triomf que obtingué Austria erfront Itàlia a Milan, fa unes setmanes, per 4 a 2, demostren que els equips de conjunt rendeixen magnífics resultats. I en coses de futbol, els resultats són els que canten.

R. COSTA

Crònica Local

U. Sportiva, 2 U. A. Horta, 2

El dia 18 del corrent es va jugar aquest partit, empatant a dos gols. Als quinze minuts de joc el Figueres obté el primer gol de la tarda per mitjà de Vila. Als 25 minuts l'Horta empata per mitjà del

davanter centre, d'un xut magnífic a l'angle, que Bru no pot deturar a pesar d'un gran esforç. Cinc minuts després d'aquest gol l'Horta desempata, d'un xut fluix i ras, a l'angle, que Bru podia molt bé deturar, però, per exces de vista, la pilota acaba a la xarxa. A la segona part el Figueres torna a empatar per mitjà de Más a l'aprofitar un centre de Dunjó, als 20 minuts de joc. Tant el Figueres com l'Horta miren de desempatar, però arriba el final del partit amb el mateix resultat.

Arbitrà Rodeja bastant bé.

Torneig "Copa Perruqueria Pierre"

El dia 25 de l'actual es va celebrar la tercera jornada d'aquest torneig, donant els següents resultats: Llers 2 B. de Muntanya 1; — Racing 1 Agullana 2: — Figueres 1 Darnius 2.

De la puntuació va davant el Darnius amb 5 punts; els equips Figueres, Agullana i Llers van empatats a 3 punts, el Racing i el B. de Muntanya empatats a 2, i van, per tant, a la cua.

A Palafrugell

Palafrugell, 1 U. Sportiva, 3

El dia que va començar el torneig «Copa Perruqueria Pierre» el primer de la Unió es desplaçà a Palafrugell per jugar contra el titular d'aquella població. El primer temps acaba amb 1 gol a 0 a favor dels figuerencs que l'aconseguí Vilá. Al segon temps la Unió s'apuntà el segon gol al tirar el defensa dret, Blanc, la pilota a la seva porta. Quan mancaven 10 minuts per acabar el Palafrugell obtingué el seu únic gol, per mitjà de Bonal,

L'equip unionista fou: Bru, Carreres, Barneda, Medina, Padilla II, Prats, Dunjó, Baró, Bosc, Mas i Vila,

J. AUPI

Notes

Hem rebut el n.º extraordinari de Styl'lus, òrgan de l'Institut. Felicitem al col·lega per l'esforç que representen les 16 pàgines tan bellament presentades. Que no defalleixin.

—Agraïm des d'aquestes planes la salutació que ens dispensen el periòdic «L'Autonomista» de Girona i «Libertad» de Figueres.

Les paraules que ens dediquen, encara que immerescudes, les recollim complaguts i constituïran per nosaltres el millor estímul.

—Molts companys han respost a la nostra crida demanant-los col·laboració. D'entre ells remarquem els articles dels nostres condeixebles R. Cortada i J. Puig, així com el del nostre ex-condeixeble Josep Ribas. Per mica que poguem els anirem publicant en successius números.

—Sabem que estan molt avançats els preparatius per a la festa escolar que anyalment celebrem a la nostra Escola. Aquest any s'escaurà el dissabte dia 7 d'abril i consistirà en

recitació de poesies, representació d'una comèdia per alumnes del Col·legi i interpretació d'un sainet per part de la Jovenventut Artística del Casino Menestral.

Oportunament seran publicats els programes que detallin els distints números de la festa. Nosaltres, per la nostra banda, augurem un èxitàs.

—Durant el mes de març han estat lliurats els títols de Teneador de Llibres als nostres ex-condeixebles Josep Ribas, Llorenç Capallera i Lluís Tremoleda. Enhorabona i que l'èxit els acompanyi allí on exerceixin.

—Amb motiu de la profanació de la tomba del primer President de Catalunya, un grup d'alumnes de la nostra Escola ofrenà una branca de llorenç amb una llaçada de la bandera catalana al senyor Alcalde de Figueres, per tal que es dignés trame-la a Barcelona i fos dipositada a la tomba del gran patriota.

També hi portaren una ofrena els alumnes de les Escoles graduades, mereixent, com els anteriors, paraules d'elogi per part del senyor Alcalde.

—Durant el mes de març han sabut la lliçó tots el dies, sense

mancar-ne ni un els nostres condeixebles: Puig Joan, Alabert Josep, Freixa Emma i Basil Paqueta, de la classe Elemental, i Costa Ramon, Pallac Josep, Aupí Joaquim, Falgarona Josep, Pou Rossend i Ferrer Vicenç, de la Superior. Enhorabona.

—Durant la última quinzena els alumnes del nostre Col·legi que han resolt més problemes son:

De la Classe Preparatòria:
Soler Joan, Juandó Paquito, Pineda J., Imbert E., Albert Baldiri, Molinet Joan, Costa Pere, Mercader A., Pararols Juli, Cané J., Batlle Pere, Milla Paquito Masquef P. Nierga M., Fàbrega R., Pinadell A., Pou Jaume, Salvatera Enric, Ventós M.

De la Classe Elemental:
Noguera J., Sués J., Ubac S., Canet Joana, Soler Josep, Freixa Emma, Guilluames M., Isern Lluís, Nierga Pilar, Alabert Josep.

De la Classe Superior:
Serra E., Farrerós J., Grau T., Pujol B., Perxés Joan, Sagols Joaquim, Ferrer V., Pou R., Cairó J., Sagols Josep i Aupi J.

Vagi la nostra felicitació.

P i e r r e
PERRUQUER de Senyores

Tel. 23 Figueres

Col·legi **EMPORDANÈS**

Primera Ensenyança

i
Conferències

Farmàcia**Deulofeu****Fígueres**

bomboneria selecta

queviures fins

jacint bosc

rambla, 9

portella, 9

xocolates de les millors

marques per als vostres berenars

Llibreria CANET

LA CASA DELS DIARIS

s'ha traslladat a la RAMBLA, 7

(al costat del rellotge)

Subscripció i venda de diaris,
revistes i llibresUnn home elegant que vulgui plau-
re no té millor amic que el seu
sastreI el sastre d'un home elegant s'ha
de nomenar**PUIG - PARIS**
FIGUERES**Sastreria****G O U**

Carrer President Macià, 28

FIGUERES

*Lola Cos Roget*Lliçons d'Anglès, Francès, Català,
Taquigrafia, Mecanografia.
Traduccions i còpies a màquina.

Pt. Macià, 54

FIGUERES

Compreu un rellotge a la

Casa VARELA

i no fareu mai tard enlloc

Carrer President Macià, 5

Marian Basil

Mestre d'Obres

Rambla, 8 Figueres

**Jaume
Miravittles**Magatzem de Merceria
Pt. Macià, 12-Figueres